

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΚΕ' ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

† 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
† Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἦχος Δι

Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα α
κου στον μου ει σα κου στον μου Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα α κου στον μου
προ σχες τη φω νη της δε η η σε ως μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου στον
μου Κυ ρι ε ε

Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου
ως θυ μι α μα ε νω ω πι ον σου ε παρ σις
τω ων χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΚΕ' ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

σακουσονμου Κυ ρι ι ε ε

Α πο φυ λα κης πρω ι ας μεχρι νυ

κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι

σατω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ριον

Δευ τε α γαλλι α σω με θα τω Κυ υ ρι

ι ι ω το πα ρον μυστη ριον εκ δι η

γου ου ου με νοι το με σο τοι χον του

φρα γμου ου ου δι α λε ε ε λυ υ υ υ ται

η φλο γι νη ρο μ φαι αι α τα νω ω τα δι

ι δω ω σι και τα Χε ρου βι μ πα ρα χω ρει

του ζυ λου ου της ζω ω ης κα γω του

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΚΕ' ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

πα ρα δει σου της τρυ φης με τα α λα α αμ
βα α α νω ω ου προ ε ξε βλη θην δι α
της πα α ρα κο ης η γαρ α παραλλακτος
ει κω ω ω ων του Πα α τρος ο χα ρα
κτη ρ της α ι δι ο τη τος αυ του μο ρ φην
δου ου λου ου ου λα μ βα α νει ε ζ α πει
ρο γα μου Μη τρος προ ε ελ θων ου τρο
πην υ πο ο μει ει ει νας ο γαρ ην δι ε μει
νε Θε ος ων α α λη θι ι ι νος και ο
ου κ ην προ σε λα βεν αν θρω πος γε νο με ε
νος δι α φι ι ι λα α αν θρω πι ι αν αυ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΚΕ' ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

τω ω βο η η η σω ω ω ω ω μεν ο
τε χθεις εκ Παρ θενου Θε ος ε λε ε η
η σο ο ον η η η η μας
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις
και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ
πασων των α νο μι ω ω ω ν αυ του
Του Κυ ρι ου Ι η σου γεν νη η θε ε εν
τος εκ της α γι ι α α ας Παρ θε ε νου
πε φω ω τι ι σται τα συ υ υμ πα α α αν
τα ποι με νων γαρ α γρα αυ λου ου ουν των

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΚΕ' ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

και μαγων προ ο σκυνου ουντων αγ γε
λων ανυμνου των Ηρωωδηης ετα
ρα α α ατ τε ε ε ε το ο τι Θε
ος εν σαρκι ι ι ε φα α νη Σωτηρ
των ψυχωων η η η ημων
Αι νει τε τον Κυριον παντα τα ε
θνη ε παινεσατε Αυτον παντες οι λα
οι

Η βασιλειασου Χριστε ο Θεος
βασιλεια παντων των αιαιωωνων
και η δεσποτεια σου εν παση γενεα

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΚΕ' ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

καί αι γε νε ε ε α ο σαρκω θεις εκ
Πνευμα το οος α γι ι ου και εκ της α
ει παρ θενου Μαρι ι α ας ε ε ε να α
αν θρωω πη η η σας φως η μιν ε λαμ
ψε Χριστε ο Θε ος Τη ση η πα α αρου
σι ι α φως εκ φω τος του Πα τρος
το α παυ γα α σμα πα σαν κτι ι ι ι σιν ε
φαι αι αι δρυ υ υ υ νας πα σα πνο η αι
νει σε τον χα ρα κτη ρα της δο ζη ης του Πα α
τρος ο ων και προ ων και εκ λαμ ψας
εκ Παρ θε ε ε ε νου Θε ε ος ε λε ε

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΚΕ' ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

νοι τον α α α στε ε ε ρα α οι μα γοι

τα α δω ω ω ρα οι ποι με ε νε ε ες το

θα αυ μα η γη η το σπη λαι αι ον

η ε ρη μο ο ος την φα α την η μει

εις δε Μη τε ρα α α Παρ θε ε ε ε ε νο ον

ο προ αι ω νων θε ος ε λε ε η η

σο ο ον η η η μα α α ας

Δόξα, Καὶ νῦν. Ἦχος Δι.

Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι και Υι υι

ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΚΕ' ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

νη η η η ν ται και εις μι αν δε σπο τει αν

Θε ε ο ο τη η η τος τα ε ε ε

ε θνη ε πι ι στε ε ε ευ σαν α πε

γρα φη σα α νοι λα α οι τω δο γμα τι ι

ι του και αι σα α α ρος ε πε γρα φη

με ε εν οι πι ι στοι ο νο ο μα α τι Θε

ο ο ο τη η η η τος σου του ε ναν θρω

πη σαν το ος Θε ου ου ου η η η η μων

με γα σου το ε λε ε ο ος Κυ ρι ι ε δο

ο ο ζα α α α σοι οι οι

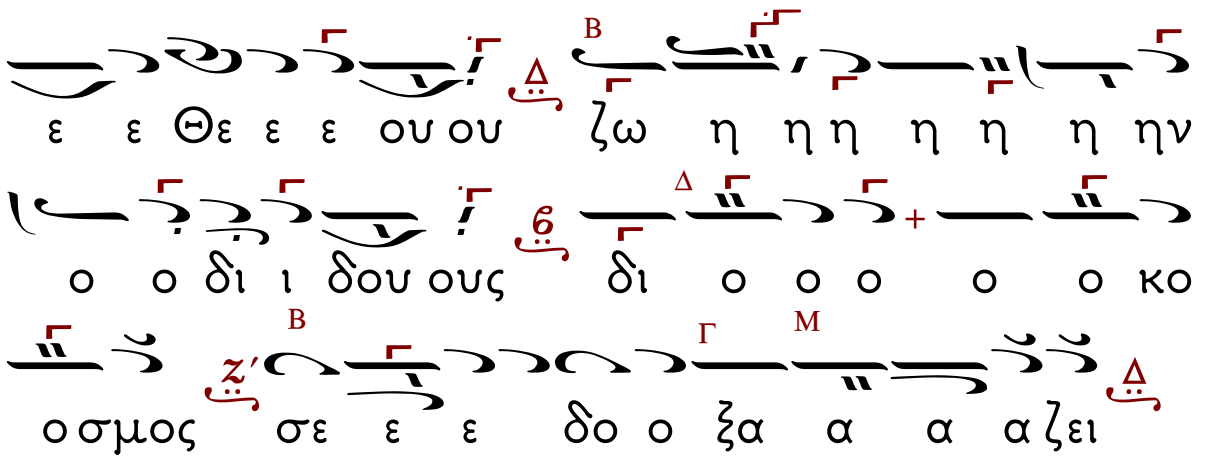
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΚΕ' ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ

Ἦχος Δι

Φως ι λαρὸν ἀ γι ἀς δο ο ο ζης
α θὰ ἀ να α του Πα τρος ου ρα νι
ι ι ου ἀ γι ου μα καρὸς Ἰ η σου
ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ
υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι
νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον
και ἀ α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Α
ξι ο ο ον σε εν πα α σι και ρις υ
μνει ει ει θαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΚΕ' ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν,
μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Α' Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 1, 1-13)

Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος . Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλὸν καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡ μέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ

στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα Οὐρανὸν, καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρὰ· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ ὤφθη ἡ ξηρὰ. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν Θάλασσαν. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὔ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὔ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλὸν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

σονημας

Στίχος β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περι σου, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με.

Και μα γους σοι προ ση νε γκεν εν πι
σται προ σκυ νουν τας σε μεθ' ων ε λε η

σονημας

Στίχος γ'. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν.

Και μα γους σοι προ ση νε γκεν εν πι
σται προ σκυ νουν τας σε μεθ' ων ε λε η

σονημας

Στίχος δ'. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ, Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος.

Και μα γους σοι προ ση νε γκεν εν πι
σται προ σκυ νουν τας σε μεθ' ων ε λε η
σον η μας

Στίχος ε'. Κύριος διηγήσεται εν γραφή
λαῶν, καὶ Ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων
ἐν αὐτῇ, Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία
ἐν σοί.

Και μα γους σοι προ ση νε γκεν εν πι
σται προ σκυ νουν τας σε μεθ' ων ε λε η
σον η μας Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄα θων ε τεχθης υ πο ο το σπη λαιον
αλλ ου ρα νος σε πασιν ε ε κη ρυ ζεν ωσ
περ στο μα τον α στε ρα προ βα λλο με νος Σω

τηρ και μα γους σοι προση νε γκεν εν πι
στει προσκυνουντας σε μεθ'ων ε λε η
σωνη μα α ας

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα

Ζ' Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ, 9, 6-7)

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλήs ἀγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστήs, ἀρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῶ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τῆs εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆs ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνη, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Τροπάριον Ἦχος πλ. β'

— — — — —
τα δο ζασιοι ε

Στίχος β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· ἔτοιμος ὁ θρόνος ἀπὸ τότε.

ε — — — — —
μα γους ο δη γη σας εις προ σκυ νη σην
— — — — —
σου α μεθ' ων σε με γα λυ νο μεν α ζω ο δο
— — — — —
τα δο ζασιοι ε

Στίχος γ'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

ε — — — — —
μα γους ο δη γη σας εις προ σκυ νη σην
— — — — —
σου α μεθ' ων σε με γα λυ νο μεν α ζω ο δο
— — — — —
τα δο ζασιοι ε

Στίχος δ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος· τὰ

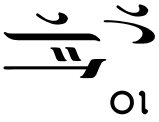
μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

μα γους ο δη γη σας εις προσκυ νη σην
σου μεθ' ων σε με γαλυ νο μεν ζω ο δο
τα δο ξα σοι οι

Στίχος ε΄. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄ νε τει λας Χρι στε ε εκ Παρ θε νου
νο η τε η λι ε της δι και ο συ νης
και α στηρ σε υ πε δει ζεν εν σπη λαι ω χω
ρου ου ου με νον τον α χω ρη τον μα γους
ο δη γη σας εις προσκυ νη σην σου μεθ' ων
σε με γαλυ νο μεν ζω ο δο τα δο ξα σοι

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα Η'

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 7, 10-16 & 8, 1-4, 8-10)

Προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἄχαζ λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυΐδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· Ἴδου ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐ μ μ α ν ο υ ἡ λ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ ἐκλέξεται τὸ ἀγαθὸν· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρία τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθὸν. Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράφον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου. Τοῦ ὀξέως προνομῆν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γὰρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν

Ἰερέα καὶ τὸν Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔτεκεν υἱὸν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα λήφεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς. Γνῶτε ἔθνη καὶ ἠττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότεροι ἠττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε. Καὶ ἢν ἂν βουλήν βουλευθήσθε διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἔαν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμεῖνη ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν Κύριος ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρωσιν,
γίνεται Συναπτὴ, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν,
ψάλλεται τὸ Τρισάγιον.

Εἶτα Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὅς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσω διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο

ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεῦμα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρροῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα ᾠχος πλ. δ'

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ

δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος.

Εκ γαστροῦς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.....

(Κεφ. 2, 1-20)

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέθ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβίδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβίδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες

ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος. Μὴ φοβεῖσθε· Ἴδου γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόυ, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός ὃ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον, τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου, καὶ πάντες οἱ

ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν Ποιμένων πρὸς αὐτούς, ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν:

Ἀἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα.

«Εἶδομεν τό φῶς...», κτλ.

Ἡ Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη τοῦ Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.